

'Isavel', un bon musical amb consciència de classe

Una escena de l'obra, amb Marta Prieto, Karl Svensson, Jordi Gràcia, Iris Vilà i Llorenç Fernández
Foto: LLUÍS SERRAT.

Després de l'èxit de la seva estrena recent a Figueres, el musical *Isavel* va arribar divendres passat al Teatre Auditori de Sant Feliu de Guíxols, amb les entrades exhaurides i un públic molt receptiu, probablement perquè bona part de la història d'Isabel Vilà va tenir lloc en escenaris molt propers –Calonge, Llagostera, la Bisbal d'Empordà, les Gavarres en general– i un dels personatges principals de l'obra és el diputat republicà federal Pere Caimó (1819-1878), que va ser alcalde de Sant Feliu.

Isavel, el musical, reivindica la figura d'Isabel Vilà (1843-1886), dona

lluitadora i autodidacta avançada al seu temps, presentada com la primera sindicalista catalana i com una ferma defensora de l'educació i dels drets dels treballadors en el context de la dura indústria surera del segle XIX. Poc amiga de les normes, quan aprèn a escriure, ja d'adult, decideix que el seu nom s'escriu amb ve baixa –per això *Isavel*– i ha passat a la història com Isabel Cinc Hores, perquè va aconseguir que els nens i nenes només treballassin a les fàbriques cinc hores i poguessin dedicar la resta de la jornada a anar a l'escola. Pacifista convençuda –més encara quan el seu estimat Joaquim és enviat com a represàlia a la guerra del Marroc, d'on no tornarà–, participa com a infermera a la insurrecció popular del Foc de la Bisbal, se'n va a l'exili a Carcassona, entra en contacte amb la maçoneria... El personatge d'Isabel Vilà té un potencial dramàtic innegable i la fórmula del musical resulta una bona opció per explicar-la a les generacions actuals.

Toni Strubell (argument i producció), Kim Planella (direcció i dramaturgia) i Antoni i Marc Mas (música) lideren aquest ambiciós projecte escènic: 23 actors en escena, 15 músics interpretant en directe l'excel·lent partitura dels Mas, una escenografia impecable que permet imaginar sense gaire canvis una fàbrica, el local d'un sindicat o un camp de batalla. Iris Vilà, l'actriu protagonista, es posa realment en la pell d'Isabel Vilà i transmet el seu missatge amb una veu clara i rotunda, i la resta d'intèrprets principals funcionen bé tant en la tragèdia com en la comèdia, en alguns casos fent fins i tot dos papers: Karl Svensson és primer l'humil pare d'Isabel i més tard l'il·lustrat i paternal Sr. Muntada que l'acull a Carcassona. Destaquen especialment l'expressiu Ulises Ordúñez, en un paper de dolent mefistofèlic uniformat, i Susanna del Saz, que com a serventa cubana demostra tenir, a part d'una gran veu, molts recursos còmics.

Falten algunes coses per polir, hi sobra alguna escena bèl·lica i la durada és excessiva –tres hores i quart, amb intermedi–, però *Isavel* és un bon musical amb consciència de classe. La pròxima cita, el 25 i 26 de gener a Girona.

Publicat a:

-El Punt Avui. Comarques Gironines 03-11-2013 Pàgina 18

Font del document:

http://www.elpuntavui.cat/noticia/article/5-cultura/19-cultura/690541-isavel-un-bon-musical-amb-consciencia-de-classe.html?cca=1&piwik_campaign=rss&piwik_kwd=portada&utm_source=rss&utm_medium=portada&utm_campaign=rss